

Izhaja vsako soboto in je za naročnike „Našega Lista“ v kamniškem okraju brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo tristoletna petit-vrsta po 10 v. za enkrat, za večkratno objavljenje po dogovoru.

Česa nam je treba. (Dalje.) Vožnja za teh par kilometrov, kar jih štejemo do deželnega stolnega mesta, bi se tudi skoraj lahko imenovala polževa. Tudi v tem oziru so vse druge lokalne železnice na Kranjskem mnogo, mnogo na boljšem. Primerjajmo lokalno progico Ljubljana-Vrhnika, na kateri se mnogokrat pripeti, da se voziš čisto sam v celem vlaku, pa imamo dokaz, kako se naša lokalna proga prezira. Trdi se, da je bilo nekdanj še veliko slabše in da se je celo prigodilo, da je vlak zaradi utrujenosti obstal sredi proge. Tudi takrat se je baje moledovalo za zboljšanje, a se ni moglo ničesar doseči, dokler se ni nekemu visokemu železničnemu funkcionarju pripetilo, da je moral sredi proge čakati, da se vlak odpočije in vozi zopet dalje. Nekemu našemu someščanu, ki se je z dotičnim gospodom skupno vozil, gre hvala, da je porabil priliko in da se je nekoliko v tem oziru zboljšalo. Vpeljali so se tudi tovorni vlaki, vendar pa menda ne zadostujejo, ker morajo potniki med vožnjo mnogokrat čakati, da naloži vlak tovor, tako n. pr. se na kolodvoru v Domžalah to redno ponavlja, potniki morajo pa to prenašati kakor nekaj povsem naravnega. Vozna cena tudi ni primerna za tako kratko progico. Dokler ni bil uveden davek na vožne listke, je bila cena, če tudi ne nizka, vendar pa še dokaj ugodna, davek na listke je pa ceno pač previsoko dvignil. Če že ni mogoče cene znižati za navadne vlake, gotovo pa bi se lahko vpeljali zabavni vlaki, ki bi vozili po znižani ceni. Železnica bi pri tem gotovo ne trpela škode, naše mesto bi pa silno pridobilo na tujskem prometu. Podaljšanje železnice na Štajersko se nam obeta od leta do leta in se bode morda obetalo tudi še desetletja, a s samo obljubo nam ni čisto nič pridobljenega. Sicer je v Kamniku mnogo prebivalcev, ki tarnajo in stokajo po onih srečnih starih časih, ko še železnica ni vozila iz Kamnika v Ljubljano in ki bi se v svojem uprav kamniškem konservatizmu morda upirali podaljšanju naše proge, a taki ne pomislijo, da živimo v časih, v katerih je najhitrejša prometna zveza prepočasna. Gotova resnica je, da so nekdanj zaslužili vozniki in da so dobro shajale in bogatele gostilne ob cestah; ravno tako je pa tudi gotova resnica, da je popolnoma izključeno v katerikoli industriji konkurirati z zunanjim svetom brez železnice. V našem okraju so bogate zaloge lesa; kako bi bilo mogoče kaj zaslužiti pri lesni trgovini, če bi se moralo vse zvoziti po cesti. V obližju Motnika se nahajajo veliki zakladi izvrstnega premoga; izvažati ga je seveda nemogoče, ker je voznina predraga. Podaljšanje železnice bi tudi to spremenilo. Imeti železnično zvezo z bogato Savinsko dolino bilo bi gotovo za naše mesto velikega pomena. Cela Savinska dolina teži v Celje, če bi pa imeli ugodnejšo zvezo z našim mestom, bi se to morda nekoliko predrugačilo. Mrtvi zakladi so

ležali dolgo časa v našem mestu, kako bi se bila lahko s temi zakladi poživila trgovina ali pa ustanovila industrija. Kjer je industrija, tam je denar in življenje. Slamnikarska industrija je v našem okraju za Slovence skoraj izgubljena, temu kriva je brezbržnost. Prepričani smo, da bi se lesna industrija pri nas prav lahko oživela, kajti dovolj imamo lesa v obližju, a lesne izdelke moramo dobivati od drugod, mesto da bi se izdelovali doma. Kje se izdelujejo sodi, pohištvo, kuhinjsko posodje, kje se obdeluje stavbinski les! Vse drugod! Mesto da bi tržili mi, raje kupujemo in postajamo od leta do leta gmotno slabjši. Ustvariti industrijo in na ta način parirati, „udarec“, ki ga je zadala železnica nekaterim, to bi bila dolžnost. Toda pri nas je že tako, prepirati se za osebnosti in neumnosti, resno delo pa odlašati. No saj je vseeno, če po naši smrti trava raste ali pa ne!

(Dalje prih.)

Piše se nam: V našem mestnem zboru vlada torej obstrukcija. Morda je ta bolezen postala moderna, kar je pa moderno, se pa seveda tudi pri nas ne sme opustiti. Mestni zbor ima gotovo važne točke rešiti, zato je naravnost neodpustno, da se hoče delovanje v mestnem zboru otežkočiti ali celo ubiti. Vsako društvo je kompetentno odločati v svojem krogu in ne vem, kaj bi dejal n. pr. Sokol, Čitalnica ali Kamniški Dom, ko bi mu hotel mestni zbor dajati kake predpise glede njegovega samostojnega delokroga. Ravno tako kot ta društva je pa tudi naša meščanska korporacija popolnoma samostojna. Kaj se bode neki s prepričanjem v korporaciji doseglo? Upravičenci tožijo od leta do leta, da je korporacija vedno slabše upravljana in faktum je, da je upravičenje do korporacije od leta do leta ceneje. Nekdanj se je to upravičenje cenilo na 1000 goldinarjev, danes je pa že padlo na skoraj ravno toliko kron. Korporacija je gotovo potrebna bolj kot vsako drugo društvo, da se reorganizira, njeno gospodarstvo se mora korenito zboljšati, a za take zahteve in nasvete ni prostora v mestnem zboru. V Kamniku se je že marsikaj zavozilo, ravnotako se bode zgodilo tudi z našo korporacijo. Morda ni več daleč tisti čas, ko bo celo zadevo vzela v roke vlada sama spoznavši, da korporacija sama ne zna s svojim premoženjem racionalno gospodariti. Vlada nam bo poslala e. kr. upravitelja, e. kr. gozdarje in e. kr. drugo osebje, ki bode na korporacijskem posestvu gospodovalo, ne zmeneč se za želje in nasvete sedanjih upravičencev. Tako bode država svoj nekdanji dar vzela zopet v svojo upravo in ko bo uvedeno racionalno gospodarstvo, polastila se bo država te posesti. In kaj bodo imeli Kamničani od tega? Nič več „klafter“ in nič več hlodov, to bo plačilo za vedna prepiranja in osebna nasprotstva.

Kamniški meščan.

Opomba uredništva: Priobčujemo nespremenjen ta dopis in dostavljamo, da bomo morda še v položaju korporacijsko vprašanje natančneje razmotrivati.

Iz Stoba. Ne mislite, da spimo smrtno spanje; kedar nas kdo predrami, se tudi mi zbudimo. Dolgo časa smo mislili, da bomo imeli z Domžaleci skupno gasilno društvo, toda v Domžalah je nekaj gospodov, ki delajo vedno zdrážbo in povsodi ščujejo. Znano vam je itak že, kako se je začel v Stobu zidati Gasilni dom. Dolgo smo čakali ugodnega poročila iz Domžal, toda vse zastoj. Rešitve ni bilo in je ni. Menda bodo prej morale cele Domžale s tirolskimi kapacitetami vred postati popolnoma slovenske, da bomo dobili rešitev! Zato smo se vendar tudi mi zbudili in ustanovili smo pretečeno nedeljo samostojno Gasilno društvo s sedežem v Stobu. K novo ustanovljenemu društvu pristopilo je takoj prvi dan 20 mož. Izvolili smo si načelstvo, ki obstoji iz sledečih gospodov: Rudolf Mayer, načelnik, Franc Cerar načelnika namestnik, Anton Müller ml., blagajnik, Jožef Jezernik, tajnik, odborniki pa so: Franc Habjan, Franc Štainer in Franc Vidmar. Ta odbor je takoj vse potrebno ukrenil, da se preskrbi obleka, nabavi potrebno orodje in urede vse druge zadeve. Težka naloga sicer čaka novo društvo in treba bo dokaj požrtvovalnosti in vstrajnosti in šlo bode, četudi počasi. Može, vstrajajte pri začetem delu, da bode doseženi cilj vam in celi vasi v čast. Blagosloviti nameravajo Gasilni dom drugo nedeljo v juliju, ako jim do tega časa pošlje tovarnar Smekal naročeno brizgalno, ki je prve vrste in je bila odlikovana na razstavi. Pri tej priliki prirede tudi večjo veselico. Za takrat povabimo vsa društva in vse okoličane, da se v obilnem številu udeležijo slavnosti. Natančni spored priobčil se bode pravočasno.

Odlikovanje. Županu v Vodicaх gospodu Matevžu Seršenu podelil je cesar srebrn zaslužni križec s krono.

Za javno ljudsko knjižnico v Kamniku daroval je gosp. dr. Konrad Janežič, odvetnik v Voloski 20 K. Srčna hvala! Živelci nasledniki!

J. N. Potočnik

krojač v Kamniku

se uljudno priporoča v vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela zagotavljajoč dobro delo po najnovejšem kroju in s primerno ceno.

Vabilo

na

izredni občni zbor „Domžalskega Sokola“

ki se vrši

v nedeljo 27. maja ob 4. uri popoldne
v gostilni Fr. Kuharja v Domžalah.
Vspored.

- 1.) Pozdrav staroste.
- 2.) Odborova poročila.
- 3.) Volitev staroste, podstaroste, načelnika, namestnikov in delegatov „Slov. Sokolske Zveze“.
4. Slučajnosti.

Odbor.

Izborna zalogo raznovrstnih
novih in starih vin v sodih in
steklenicah priporoča

Anton Müller
vinožec v Domžalah (Kranjsko).

Naznanilo. Kdor želi kupiti pristnega
mavca (gipsa)

po prav nizki ceni,

naj se oglasi pri

Josipu Fajdič-i na Šutni.

Velika zaloga
pri **F. Pečniku**
v Domžalah. **vsakovrstne opeke**

(falz-cegla)

Postrežba točna, cene nizke. iz raznih velikih tovarn.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,350.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.